

РЕШЕНИЕ

№ 5345

гр. София, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4844** по описа за **2023** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Емдием Табако“ ЕООД, срещу решение № 1637 от 07.04.2023г. на СРС по НАХД №20221110214311/2022г. по описа на същия съд.

Със същото решение е потвърден електронен фиш серия Г №0029336, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв. на основание чл.638,ал.4,вр. с ал.1,т.2,вр. с чл.461,т.1 от КЗ, за нарушение на чл.483,ал.1,т.1 от КЗ.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Сочил, че ЕФ е издаден в нарушение на законовите изисквания, поради липса на реквизитите по чл. 637, ал. 3 КЗ.. Изложени са подробни съображения.

Ответната страна-СДВР -С., не изпраща представител.

За СГП се явява прокурор М.Изразява становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият състав на съда, като извърши проверка на атакуваното решение във връзка със заявените в жалбата касационни основания, намира следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима като подадена в срока за обжалване по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на

инстанционен контрол съдебен акт.

Производството пред СРС е образувано по жалба на „Емдием Табако“ ЕООД, срещу решение № 1637 от 07.04.2023г. на СРС по НАХД №20221110214311/2022г. по описа на същия съд.

Със същото решение е потвърден електронен фиш серия Г №0029336, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв. на основание чл.638,ал.4,вр. с ал.1,т.2,вр. с чл.461,т.1 от КЗ, за нарушение на чл.483,ал.1,т.1 от КЗ.

От фактическа страна е установено, че на 11.03.2021г. в 10,42 с автоматизирано техническо средство е заснето МПС –товарен автомобил “И. Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] да се движи в [населено място]. На жалбоподателя е съставен електронен фиш серия Г №0029336, издаден от СДВР, с който му е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв.

От правна страна въззивният съд приел, че ЕФ съдържа необходимите законови реквизити, като изрично посочва, че сред уредените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП изисквания за електронен фиш не фигурира такова за посочване на конкретен издател. Съдът е приел, че е доказано авторството на деянието, т.к.автомобилът е заснет с мобилна камера и снимката е приложена по делото.

На изложените мотиви съставът на СРС е потвърдил процесния ЕФ.

След извършена проверка по чл. 218, ал. 2 АПК за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, настоящият състав на съда намира касационната жалбата за неоснователна поради следните съображения:

СРС е установил фактическата обстановка по делото, обсъдил е поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и твърденията на страните, и е стигнал до обоснован извод, че нарушението е доказано, а ЕФ е законосъобразен.

В чл. 461 КЗ са описани всички задължителни застраховки, като в т. 1 на разпоредбата е указано, че застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите е задължителна като свързана с притежаването и използването на МПС. В чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ е уредено задължението за сключване на договор за въпросната застраховка на лице, което притежава МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. При неизпълнение на вмененото задължение административнонаказателната разпоредба на чл. 638, ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ предвижда административно наказание "глоба" в размер от 250 лв., когато собственик на МПС е физическо лице, както и "имуществена санкция" в размер на 2000 лв., когато собственик е юридическо лице или едноличен търговец. Дружеството-касатор е санкционирано на основание чл. 638, ал. 4 КЗ, който сочи, че, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1".

Съгласно цитираните разпоредби и в съответствие със събраните писмени доказателства СРС правилно е приел, че в случая се установява безспорно, че процесното МПС е собственост на дружеството, и че няма сключен договор за гражданска отговорност. За да се издаде ЕФ, съгласно чл. 638, ал. 4 от КЗ, следва да бъде налице и управление на МПС, което също е безспорно установено в настоящия случай – посредством автоматизирано техническо средство, подробно описано в

издания ЕФ. Неоснователни са наведените в касационната жалба възражения за липса на описание на нарушението, включително за неправилно определяне на датата, на която е било извършено. Електронният фиш съдържа данните, изискуеми съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Видно от съдържанието му, нарушението е описано като управление на МПС, регистрирано в РБ, което не е спряно от движение, и за което собственикът не е сключил задължителна застраховка ГО, с подробно посочване на датата, часа и посоката на управление на въпросното МПС, индивидуализирано с марка, модел, вид и регистрационен номер. Описанието на нарушението е подробно и точно, като дава възможност на нарушителя да разбере съставомерните му признаци. Като е потвърдил издания ЕФ, СРС е постановил валиден, допустим и правилен съдебен акт, който не страда от посочените в касационната жалба пороци, поради което следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора е основателно и своевременно предявеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция определен по правилото на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правна помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая, за защита по дела по ЗАНН, чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева. Настоящият състав на съда намира, че производство не е с фактическа или правна сложност, поради което следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции в размер на 230 лева.

По изложените съображения на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, АССГ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1637/07.04.2023 г. по АНХД № 20221110214311 по описа на СРС за 2022г.

ОСЪЖДА „Емдием Табако“ ЕООД да заплати на СДВР сумата в размер на 230 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

